

עת"א 70663/07/23 - רוני לוי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 70663-07-23 לוי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

לפני עותרים נגד משיבים	כבוד השופט דרור ארד-אילון
רוני לוי (אסיר)	
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים	
2. מדינת ישראל	
מטעם העותר: עו"ד אייל אוחיון מטעם המשיב: עו"ד דניאל אלימלך	

פסק דין

1. העותר שוהה במעצר עד תום ההליכים (תפ"ח (מרכז) 65771-01-23). במהלך מעצרו הוא טופל במשככי כאבים שונים ובהם פרקוסט ואסיוואל וכן בשמן קנאביס לפי רשיון קנאביס שהיה בתוקף עד 1.7.23. בעתירה שהוגשה ביולי 2023, טען העותר, שמזה שנים וכן בחודשי מעצרו הראשונים, הוא מטופל בגין כאבי גב קשים בשל בלט בדיסק, והטיפול כולל משככי ככאבים וקנאביס, אולם מאז 1.7.23 רשיון הקנאביס לא חודש, והוא לא מקבל כל טיפול בכאביו הקשים.
2. בכתב התשובה שהוגש בספטמבר 2023, מסר המשיב, שרישיון הקנאביס של העותר פג ביום 15.3.23. גורמי הרפואה פנו ליק"ר להארכת הרישיון, ובמקביל הפנו את העותר למרפאת כאב. הרישיון חודש ביום 1.7.23 ועמו התקבל מכתב לרופא המבקש המלצה מגורמי הטיפול במחלה שבגינה הותווה הקנאביס. התור למרפאת הכאב לקביעת הצורך בקנאביס קבוע לנובמבר 2023, ונכון ל-2.7.23 העותר מקבל טיפול תרופתי.
3. הדיון בעניינו של העותר נדחה בשל מצב החירום המיוחד, וביום 5.12.23 מסר המשיב עדכון, לפיו ביום 6.11.23 היה לעותר תור למרפאת כאב, אולם הוא סירב לצאת (הוצג סירוב בחתימתו) ובכך סיכל העותר את הבדיקה הדרושה לחידוש רישיון הקנאביס.
4. בדיון ביום 6.12.23 אישר ב"כ העותר שהעותר לא יצא למרפאת הכאב, והסביר שהוא היה "במצב כל כך קשה ואומר: עזבו אותי אני לא יכול ללכת". לדבריו מצבו הרפואי מוכר וקבוע, בשל פגיעות משנת 2003 שלא ישתנו לנצח. העותר עצמו טען, שאינו מקבל טיפול.
5. בדיון הוצג גליון הטיפול של העותר (מב"ט) ממנו עלה, כמפורט בהחלטה בסוף הדיון, שמילוי עד 7.8.23, ושוב 5.10.23 עד 14.11.23 העותר לא קיבל טיפול תרופתי, כן עולה שהטיפול שקיבל העותר היה בתרופות שונות

מאלו שקיבל קודם לכן הוא לא כלל פרקוסט ואסיוואל). לפיכך הורה בית המשפט שעל המשיב להגיש השלמה מפורטת בעניין הטיפול הרפואי, וכן בענין הסיבה לאי חידוש רישיון הקנאביס ביולי 2023, תוך ציון העובדה שיש בסירוב לפניה למרפאת כאב כדי לסכל את ההתוויה הדרושה לעותר.

6. ביום 14.1.123 נמסר מענה מפורט של דר' פבל אנדרייב, ובו נמסר שהובהר לעותר זה מכבר שמטעמים רפואיים לא יוכל לקבל טיפול בפרקוסט ובקנאביס יחד ועל כן הוחל בגמילה מפרקוסט, והוא קיבל תחתיו טיפול בטרמדקס לחודשיים. ביום 5.10.23 כשהסתיים הטיפול בטרמדקס העותר לא פנה לחידושו. אף לאחר מכן פנה העותר מספר פעמים למרפאה, ולא התלונן על כאבי גב ואף לא ביקש משככי כאבים. ביום 6.12.23 (ככל הנראה לאחר הדיון בעניינו), פנה העותר וביקש הפניה למרפאת כאב, וכזו ניתנה לו. עד כה טרם נקבע מועד. עוד הוסיף הרופא כי לאחרונה נבדק העותר שוב ולא העלה תלונות על כאבים. ככל שיהיה צורך, יטופל בתרופות מתאימות.

7. בתגובתו, מסר ב"כ העותר, שהעותר מבקש לקבל טיפול תרופתי בשל כאביו העזים, והלין על כך שאינו מקבל כל טיפול, אולם לא התייחס לנתונים המפורטים שהציג דר' אנדרייב.

8. כידוע, "אין בכוחו ואף לא בכוונתו של בית המשפט להחליף את שיקול הדעת המקצועי בעניינים רפואיים" (רע"ב 8831/22 פלוני נ' שב"ס (2023)). היקף הביקורת השיפוטית הוא בשאלה אם נפל פגם בהחלטה המנהלית של המשיב בכל הקשור לטיפול הרפואי (קע"ב 8966/16 פלוני נ' שב"ס (2017); רע"ב 4082/20 פרץ' נ' שב"ס (2020)). במקרה דנן, אפשר שהיה על המשיב לפעול כדי לשמור על רצף הטיפול ביולי 2023, ולהפנות את העותר מבעוד מועד למרפאת הכאב. אולם, נכון להיום, ולאור העמדה הרפואית המפורטת שהוצגה, שהעותר לא טען שעובדותיה אינן נכונות ולא הציג חוות דעת רפואית הסותרת אותה, לא מצאתי שנפל פגם בהחלטות המשיב.

9. ככל שעותר יפנה למרפאה בטענה לכאבים, חזקה על מרפאתה משיב שתטפל בתלונתו באופן ענייני ומקצועי. בנוסף, יפעל המשיב לקביעת מועד קרוב למרפאת כאב.

10. בכפוף לאמור, העתירה נדחית.

ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ד, 03 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.